

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/2057 A CONSILIULUI

din 20 decembrie 2018

de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește aplicarea temporară a unui mecanism generalizat de taxare inversă în legătură cu livrarea de bunuri și prestarea de servicii care depășesc un anumit prag

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În comunicarea sa din 7 aprilie 2016 referitoare la un plan de acțiune privind TVA, Comisia și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere pentru un sistem definitiv de taxă pe valoarea adăugată (TVA) pentru schimburile comerciale transfrontaliere directe dintre întreprinderi din state membre diferite, regim bazat pe impozitarea livrărilor transfrontaliere de bunuri și a prestărilor transfrontaliere de servicii.
- (2) Având în vedere nivelul actual al fraudei în domeniul TVA și faptul că nu toate statele membre sunt afectate în mod egal de acest tip de fraudă, precum și faptul că implementarea sistemului de TVA definitiv va dura mai mulți ani, ar putea fi necesare o serie de măsuri urgente și specifice.
- (3) În acest context, anumite state membre au solicitat permisiunea de a implementa un mecanism generalizat temporar de taxare inversă (denumit în continuare „GRCM” – *generalised reverse charge mechanism*) cu un anumit prag per tranzacție, care ar reprezenta o derogare de la unul dintre principiile generale ale actualului sistem de TVA în ceea ce privește regimul plăților fracționate, cu scopul de a combate fraudă endemică de tip carusel. Cauza fraudei de tip carusel o reprezintă mai ales scutirea de care beneficiază în prezent livrările intracomunitare și care permite achiziționarea de bunuri scutite de TVA. Ca urmare, mulți comercianți se fac vinovați de fraudă fiscală deoarece nu plătesc autorităților fiscale TVA-ul pe care îl primesc de la clienții lor. În schimb, clienții respectivi, fiind în posesia unor facturi valabile, au în continuare dreptul de a beneficia de o deducere fiscală. Aceleași bunuri pot să fie livrate de mai multe ori, incluzând de fiecare dată livrări intracomunitare care beneficiază de scutire. Forme similare de fraudă de tip carusel pot apărea și în cazul prestării de servicii. Prin desemnarea persoanei impozabile căreia îi sunt livrate bunurile sau prestate serviciile drept persoană responsabilă pentru plata TVA, derogarea ar elimina posibilitatea de a comite acest tip de evaziune fiscală.
- (4) Statele membre care prezintă decalaje în dezvoltarea capacităților autorităților lor fiscale depun un efort deosebit, în condițiile combaterii unor niveluri mai ridicate de fraudă în materie de TVA și de pierderi de venituri, la punerea în aplicare a regimului de TVA, astfel cum se menționează la articolul 27 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (5) Pentru a limita riscul de deplasare a fraudei dintr-un stat membru în altul, statele membre care îndeplinesc anumite criterii privind nivelul fraudei de pe teritoriul lor, în special în legătură cu fraudă de tip carusel, și care pot stabili că alte măsuri de control nu sunt suficiente pentru a combate acest tip de fraudă, ar trebui autorizate să utilizeze GRCM. În plus, acestea ar trebui să stabilească faptul că nivelul estimat de creștere a veniturilor prin asigurarea respectării obligațiilor fiscale și a colectării prevăzută ca urmare a introducerii GRCM compensează nivelul global previzionat de sarcini suplimentare pentru întreprinderi și autorități fiscale, precum și faptul că întreprinderile și autoritățile fiscale nu vor suporta costuri mai mari decât cele suportate ca urmare a punerii în aplicare a altor măsuri de control.

⁽¹⁾ Avizul din 11 decembrie 2018 [P8_TA(2018)0496].

⁽²⁾ Avizul din 31 mai 2017 (JO C 288, 31.8.2017, p. 52).

- (6) Dacă statele membre aleg să aplice GRCM, ele ar trebui să aplice acest mecanism tuturor livrărilor și prestărilor fără caracter transfrontalier de bunuri și servicii care depășesc un prag definit per tranzacție. Aplicarea GRCM nu ar trebui să fie restricționată la anumite sectoare.
- (7) Statele membre care optează pentru aplicarea GRCM ar trebui să introducă obligații specifice de raportare electronică pentru persoanele impozabile, astfel încât să asigure funcționarea și monitorizarea eficace a aplicării GRCM. Aceste state membre ar trebui să depisteze și să prevină toate formele noi de fraudă fiscală, cum ar fi fracționarea artificială a bazei de impozitare a tranzacțiilor.
- (8) Pentru a se putea aprecia dacă introducerea GRCM într-un stat membru conduce la deplasarea fraudei către alte state membre și, totodată, pentru a se putea evalua gradul de eventuală perturbare a funcționării pieței interne, este necesar să se prevadă o obligație specială privind schimbul de informații între statele membre care aplică GRCM și cele care nu îl aplică. Tuturor schimburilor de informații li se aplică dispozițiile aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal și de confidențialitate, inclusiv excepții și restricții pentru a proteja interesele statelor membre sau ale Uniunii în domeniul fiscalității.
- (9) Pentru a evalua în mod transparent efectul aplicării GRCM în cazul activităților frauduloase, statele membre în cauză ar trebui să stabilească criteriile de evaluare predefinite, care să permită evaluarea nivelului fraudei înainte și după aplicarea GRCM.
- (10) Deciziile de autorizare a aplicării GRCM ar avea un impact bugetar care ar putea fi semnificativ pentru unul sau mai multe state membre. În consecință, competența de a autoriza aplicarea GRCM ar trebui să fie conferită Consiliului.
- (11) Un stat membru care optează pentru aplicarea GRCM ar trebui să prezinte Comisiei o cerere de propunere a aplicării GRCM și să furnizeze informații relevante pentru a permite Comisiei să analizeze o astfel de cerere. Dacă este necesar, Comisia ar trebui să poată solicita informații suplimentare.
- (12) Având în vedere efectele neașteptate pe care aplicarea GRCM le-ar putea avea asupra funcționării pieței interne din cauza unei posibile deplasări a fraudei în alte state membre care nu aplică GRCM, Consiliul ar trebui să poată, ca o măsură de salvagardare, să abroge toate deciziile de punere în aplicare prin care s-a autorizat aplicarea GRCM. Având în vedere necesitatea de a reacționa rapid în situația în care s-a stabilit existența unui impact negativ considerabil asupra pieței interne, ar trebui să se utilizeze votul cu unanimitate inversă.
- (13) Având în vedere efectele nesigure pe care le-ar putea avea GRCM, aplicarea acestuia ar trebui să fie limitată în timp.
- (14) Pentru a monitoriza îndeaproape impactul asupra pieței interne, toate statele membre ar trebui, în cazul în care GRCM este utilizat în cel puțin un stat membru, să prezinte rapoarte Comisiei pentru a permite evaluarea impactului asupra fraudei, evaluarea costurilor de asigurare a conformității pe care trebuie să le suporte societățile și evaluarea deplasării activităților frauduloase ca urmare a aplicării GRCM.
- (15) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În Directiva 2006/112/CE se introduce următorul articol:

„Articolul 199c

(1) Prin derogare de la articolul 193, un stat membru poate, până la 30 iunie 2022, introduce un mecanism generalizat de taxare inversă (GRCM) pentru livrările sau prestările fără caracter transfrontalier, cu condiția ca persoana responsabilă pentru plata TVA să fie persoana impozabilă căreia i se livrează sau i se prestează toate bunurile și serviciile care depășesc un prag de 17 500 EUR per tranzacție.

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Un stat membru care dorește să introducă GRM trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- (a) să fi avut în 2014, în conformitate cu metoda și cifrele stabilite în raportul final pentru 2016 din 23 august 2016 privind deficitul de TVA publicat de Comisie, un deficit de TVA, exprimat ca procent din datoria fiscală totală în materie de TVA, cu cel puțin 5 puncte procentuale peste media comunitară a deficitului de TVA;
- (b) să aibă, pe baza evaluării impactului care a însoțit propunerea legislativă referitoare la acest articol, o pondere a fraudei de tip carusel în cadrul deficitului total de TVA de peste 25 %;
- (c) să stabilească că aplicarea altor măsuri de control nu este suficientă pentru a combate fraudă de tip carusel pe teritoriul său, în special prin specificarea măsurilor de control aplicate și a motivelor pentru care acestea nu au avut efect, precum și a motivelor pentru care cooperarea administrativă în domeniul TVA s-a dovedit insuficientă;
- (d) să stabilească faptul că nivelul estimat de creștere a veniturilor prin asigurarea respectării obligațiilor fiscale și a colectării prevăzut ca urmare a introducerii GRM compensează nivelul global previzionat de sarcini suplimentare pentru întreprinderi și autoritățile fiscale cu cel puțin 25 %; și
- (e) să stabilească faptul că întreprinderile și administrațiile fiscale nu vor suporta, ca urmare a introducerii GRM, costuri mai mari decât cele suportate ca urmare a punerii în aplicare a altor măsuri de control.

Statul membru anexează la cererea menționată la alineatul (3) calculul deficitului de TVA, realizat conform metodei și cifrelor disponibile în raportul privind deficitul de TVA publicat de Comisie, astfel cum este menționat la litera (a) de la al doilea paragraf din prezentul alineat.

(2) Statele membre care aplică GRM stabilesc obligații adecvate și eficiente în materie de raportare electronică pentru toate persoanele impozabile și, în special, pentru persoanele impozabile care livrează sau prestează sau care primesc bunurile și serviciile care fac obiectul GRM, astfel încât să asigure funcționarea și monitorizarea eficiente a aplicării GRM.

(3) Statele membre care doresc să aplice GRM transmit Comisiei o cerere în acest sens și furnizează următoarele informații:

- (a) o justificare detaliată a îndeplinirii condițiilor menționate la alineatul (1);
- (b) data de începere a aplicării GRM și perioada în care urmează să fie aplicat GRM;
- (c) măsurile care urmează a fi luate pentru a informa persoanele impozabile cu privire la introducerea aplicării GRM; și
- (d) o descriere amănunțită a măsurilor de însoțire menționate la alineatul (2).

În cazul în care consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, Comisia solicită informații suplimentare, inclusiv metodele, ipotezele, studiile subiacente și alte documente justificative, în termen de o lună de la primirea cererii. Statul membru solicitant transmite informațiile necesare în termen de o lună de la primirea notificării.

(4) În cazul în care consideră că o cerere este conformă cu cerințele stabilite la alineatul (3), în termen de cel mult trei luni de la data la care a primit toate informațiile necesare, Comisia prezintă o propunere Consiliului. Consiliul, hotărând în unanimitate asupra unei astfel de propuneri din partea Comisiei, poate autoriza statul membru solicitant să aplice GRM. În cazul în care consideră că o cerere nu respectă cerințele stabilite la alineatul (3), Comisia, în același termen, își comunică motivele statului membru solicitant și Consiliului.

(5) În cazul stabilirii unui impact negativ considerabil asupra pieței interne în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat, în termen de cel mult trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare, Comisia propune abrogarea tuturor deciziilor de punere în aplicare menționate la alineatul (4), cel mai devreme după șase luni de la intrarea în vigoare a primei decizii de punere în aplicare prin care un stat membru este autorizat să aplice GRM. Această abrogare se consideră adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care Consiliul decide în unanimitate să respingă propunerea Comisiei în termen de 30 de zile de la adoptarea acesteia de către Comisie.

Se consideră că există un impact negativ considerabil dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- (a) cel puțin un stat membru care nu aplică GRM informează Comisia cu privire la o creștere a nivelului fraudei în domeniul TVA pe teritoriul său din cauza aplicării GRM; și

(b) Comisia stabilește, inclusiv pe baza informațiilor furnizate de statele membre menționate la litera (a) de la prezentul paragraf, că creșterea nivelului fraudei în domeniul TVA pe teritoriul său are legătură cu aplicarea GRCM într-unul sau în mai multe state membre.

(6) Statele membre care aplică GRCM prezintă următoarele informații în format electronic tuturor statelor membre:

(a) numele persoanelor care, în cele 12 luni care preced data începerii aplicării GRCM, au fost supuse unor proceduri penale sau administrative pentru fraudă în materie de TVA; și

(b) numele persoanelor, inclusiv, în cazul persoanelor juridice, numele directorilor acestora, a căror înregistrare în scopuri de TVA în statul membru respectiv se încheie după introducerea GRCM; și

(c) numele persoanelor, inclusiv, în cazul persoanelor juridice, numele directorilor acestora, care nu au transmis o declarație de TVA pentru două perioade fiscale consecutive după introducerea GRCM.

Informațiile menționate la literele (a) și (b) de la primul paragraf se prezintă în termen de cel mult trei luni de la introducerea GRCM și se actualizează ulterior la fiecare trei luni. Informațiile menționate la litera (c) de la primul paragraf se prezintă în termen de cel mult nouă luni de la introducerea GRCM și se actualizează ulterior la fiecare trei luni.

Statele membre care aplică GRCM prezintă Comisiei un raport interimar cel târziu la un an de la începerea aplicării GRCM. Respectivul raport trebuie să conțină o evaluare detaliată a eficacității GRCM. În termen de trei luni de la încheierea aplicării GRCM, statele membre care aplică GRCM prezintă un raport final cu privire la impactul general al acestuia.

(7) Statele membre care nu aplică GRCM prezintă Comisiei un raport interimar cu privire la impactul, pe teritoriile lor, al aplicării GRCM de către alte state membre. Respectivul raport este prezentat Comisiei în termen de trei luni de la aplicarea GRCM pentru cel puțin un an într-un stat membru.

Dacă cel puțin un stat membru aplică GRCM, statele membre care nu aplică GRCM prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2022, un raport final cu privire la impactul, pe teritoriul lor, al aplicării GRCM de către alte state membre.

(8) În rapoartele menționate la alineatul (6), statele membre evaluează impactul aplicării GRCM pe baza următoarelor criterii:

(a) evoluția deficitului de TVA;

(b) evoluția fraudei în domeniul TVA, în special a fraudei de tip carusel și a fraudei din sectorul comerțului cu amănuntul;

(c) evoluția sarcinilor administrative ale persoanelor impozabile;

(d) evoluția costurilor administrative pentru autoritățile fiscale.

(9) În rapoartele menționate la alineatul (7), statele membre evaluează impactul aplicării GRCM pe baza următoarelor criterii:

(a) evoluția fraudei în domeniul TVA, în special a fraudei de tip carusel și a fraudei din sectorul comerțului cu amănuntul;

(b) o deplasare a fraudei din acele state membre care aplică sau au aplicat GRCM.”

Articolul 2

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Directiva se aplică până la 30 iunie 2022.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
E. KÖSTINGER
